

ΑΡΧΑΪΚΟΙ ΙΑΜΒΟΓΡΑΦΟΙ

Σημειώσεις Φ.Π. Μανακίδου, ΕΕ 2024

1. ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ

* τα παρακάτω αποσπάσματα σκαναρισμένα και αριθμημένα από την έκδοση West

Με τη σειρά που θα παρουσιαστούν

1. ΙΑΜΒΙΚΑ ΤΡΙΜΕΤΡΑ

αππ. 19, 20-22, 23, 24, 25, 26, 30, 31, 32

2. ΤΡΟΧΑΪΚΑ ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ

αππ. 101, 102, 105, 107, 108, 109, 114, 115, 122, 128

3. ΕΠΩΔΕΣ (από powerpoint)

1) Λυκάμβης, αίνος Ι: αππ. 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180 (181)

2) αίνος ΙΙ αλεπούς, μαϊμούς: 185, 186, 187

ας προστεθεί G. Tarditi 1968

4. Επωδή της Κολωνίας απ.196α

5. Ελεγεία του Τήλεφου

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ/ΣΧΟΛΙΑ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ 19, 20, 21, 22

Κατά τον West σ.8, τα αππ.19-22 είναι αππ. για την Θάσο και είναι πολιτικοί:

(19.) $\{2\}$ “οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,

οὐδ’ εἶλέ πώ με ζῆλος, οὐδ’ ἀγαιομαι

θεῶν ἔργα, μεγάλης δ’ οὐκ ἔρέω τυραννίδος·

ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.”

- ✓ μτφρ. Κnox 181: δεν με ενδιαφέρει ο πλούτος του πάμπλουτου Γύγη, και δεν ζηλεύω ούτε εποφθαλμιώ ό,τι έδωσαν οι θεοί, ούτε επιθυμώ τη μεγάλη τυραννίδα, γιατί είναι μακριά από τις βλέψεις μου.
- ✓ τυραννίς 1η φορά, τύραννος σε Ίαμβο γυναικών Σημωνίδη (γυναίκα άλογο).
- ✓ ἀγαιομαι, ἄγμαι με αιτ. θαυμάζω, με δοτ. φθονώ
- ✓ ἀπόπροθεν, ομηρ.επίρρημα από μακριά, μακριά
- ✓ ΜΑΡΤΥΡΙΑ Πλούταρχος *Ηθικά* για την ηρεμία της ψυχής= περί εὐθυμίας. επειδή όσοι στερούνται είναι πάντα αγνώμονες για ό,τι έχουν που τους αρμόζει,

- ✓ Page 150 ζήλος τυραννίς όχι επικά, τα Γύγεω όχι, αλλά και παραδοσιακή γλώσσα πολύχρυσος. οὐδ' ἀγαιοίμαι έργα, its literary source is primarily the traditional Epic
- ✓ Το απόσπασμα προσφέρεται για τη συζήτηση για προβληματική για την αφηγηματική φωνή, προσωπείο και μίμηση. Ποιος μιλά, ο ποιητής ή κάποιος άλλος; Εδώ έχουμε βέβαια ευθύ λόγο και πρωτοπρόσωπη αφήγηση, αλλά διαθέτουμε την πληροφορία του Αριστοτέλη (*Ρητ.* 1418b23–33) ότι μιλά ο Χάρων ο τέκτων άρα κάποιος άλλος: ποιεί γάρ ή τον πατέρα να λείει για τις κόρες του (Λυκάμβης, βλ. τροχ.τετρ.απ. 122.1) ή εδώ ο Χάρων ο τέκτονας. Ο Αριστοτέλης μας πληροφορεί ότι ο Αρχ., όταν θέλει να πει κάτι για τον εαυτό του, για να μην φανεί ότι είναι αντικείμενο φθόνου, ή μακρολογίας ή αντιλογίας ή όταν θέλει να λουδορήσει ή να μιλήσει με αγένεια (ἀγροικία), τότε βάζει κάποιον άλλον να το κάνει, π.χ. τον ψόγο βάζει τον πατέρα για τη θυγατέρα στον ίαμβο 122 και στο 19 βάζει τον Χάρωνα τον τέκτονα να πει σε ίαμβο που η αρχή του είναι οὐ μοι... (19 ευθύς λόγος όπως και απ. 23, 122, 176επωδ, 177, 187, και ο πάπ. Στρασβούργου αν είναι του Αρχ. 196^α).

**Ο Γύγης της Λυδίας 687-652 π.Χ.

(20.) κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

κλαίω για τα δεινά της Θάσου όχι της Μαγνησίας

- ✓ Μάγνητες λαός στη Μ. Ασία κοντά στον ποταμό Μαίανδρο, που κάποτε ευημερούσαν πολύ και σύμφωνα με Στράβωνα (βλ. Gerber σ.95, μτφρ., πρβ. Αθήν. Κλήμης σε West) τους κατέστρεψαν οι Κιμμέριοι, εξ ου και Καλλίνος στο απ.3 τους μνημονεύει ότι ευημερούσαν και πέτυχαν κατά Εφεσίων και ο Αρχ. φαίνεται να ξέρει τη συμφορά τους. Εξ ου και παροιμία τα Μαγνήτων κακά, ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν. Ο Gerber πιστεύει ότι μεταξύ Καλλίνου και Αρχ. λίγος καιρός πρέπει να πέρασε.
- ✓ ΜΑΡΤΥΡΙΑ Ηρακλείδης Λέμβος, περί πολιτείων για τους Μάγνητες ότι πολύ πείστηκαν εξαιτίας των υπερβολικών δυστυχιών τους και κάπου ο Αρχ. λέει...

(21.) ἦδε δ' ὥστ' ὄνου ράχης

ἔστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής, @1

αυτή εδώ σαν πλάτη γάηδαρου στέκεται, στεφανωμένη με άγριο δάσος

σαν του γαηδάρου τούτ η ράχη στέκει, στεφανωμένη με άγρια δάση

- ✓ 1. ἐπιστεφής, στεφανωμένος για κρητήρας
- ✓ 2. ΜΑΡΤΥΡΙΑ Πλούταρχος περί εξορίας, ότι ο Αρχ. αδιαφορώντας για τα καρποφόρα και οινόπεδα συκοφάντησε το νησί εξαιτίας του ότι είναι τραχύ και ανώμαλο
- ✓ 3. Ξανά αρνητικές κρίσεις για τη Θάσο, πρβ. (άδηλου μέτρου απ. 228.) Θάσον δὲ τὴν τρισσοῖζυρὴν πόλιν (=Ευστ... λίαν οἰζυρὴν) Πρβ. (τροχ.απ.102.) Πανελλήνων οἰζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν. (το έχουμε το 102 όχι το 228).
- ✓ οἰζὺς η αθλιότητα (misery, woe ομηρ. *EH* 177)
- ✓ πανελλήνων (=η αθλιότης των πανελλήνων ὀρμησε στη Θάσο, βλ. πκ. τροχαϊκά) και σε Ησίοδο

Hornblower 2009/2020: συζήτηση για ποιητές-αποικιστές, και για υπερηφάνεια ποιητών για τον τόπο τους, η ποίηση του Αποικισμού, ειδικά για το απ. 102 σ. 96-7: ηχεί παράξενα σε μας αφού η

Θάσος είναι ένα ευχάριστα πράσινο νησί. ίσως νοσταλγία για κυκλαδική Πάρο. Κάποια διαχρονική μελαγχολία για την ξενιτεία; Έντονη και χαρακτηριστικά ελληνική συνείδηση του τόπου του.

(22.) οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥόας.

δεν είναι ωραίος ο τόπος ούτε ποθητός ούτε αξιαγάπητος, όπως η χώρα γύρω από το ρεύμα του Σίριου

ἐφίμερος desired, delightful. Θεογ.132
ἐρατός ἔραμαι lovely, Θεογ.879, 970

1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ Αθήναιος *Δειπνοσοφισταί*, που πληροφορεί ότι ο Αρχ. θαύμαζε την γη των Σιριτών δια την εὐδαιμονίαν και μιλώντας για τη Θάσο ως ἡσσοнос λέει:...

Ο Αθην. τοποθετεί τον Σίρι στον κόλπο του Τάραντα, αλλά είναι περίεργη η γνώση αυτή του Αρχ. και ίσως να πρόκειται για κάποια άλλη περιοχή, π.χ. ποταμός Σύρος που εκβάλλει στην Προποντίδα (Gerber)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ 23, 24, 25, 26

Από τον ίδιο πάπυρο Οξυρύνγχου, μέσα 2^{ου} αι. μ.Χ. όχι παράγραφος με το επόμενο 24. Μήπως μαζί (Bossi, Studi su Archiloco, 88-113), αλλά είναι δύσκολο να συνδέσουμε τα θέματά τους.. Μήπως ξεκινά νέο ποίημα στον στ. 11 (ἐς τοῦτο...: sic Luppe). Περιεχόμενο ερωτικό (?).

Εδώ υπάρχει πλούσιο κριτικό υπόμνημα να δούμε π.χ. 9, 10, 15, 17, 18, 19, και για τέλος ποιήματος,

(23.) []..[

[]...[]..[

[]...[]..[]ισ[]ν[

[]...[]..[]...γε[

[]...[]..[]... γὰρ ἐργματ[(5)

[]...[]...χα...ω [

..[]ρ.βα...δε...[]ρ ἡμειβόμ[]ην·

“γύνα[]ι, φάτιν μὲν τὴν πρὸς ἀνθρώπω[]ν κακὴν

μὴ τετραμήνηις μηδέν· ἀμφὶ δ' **εὐφ[]ρόνηι,9 η κατάληξη αβέβαιη W**

ἔμοι μελήσει· [θ]υμὸν ἴλ[α]ον τίθ<εω>.

ἐς τοῦτο δὴ τοι τῆς ἀνολβίης δοκ<έω>

ἤκειν; ἀνὴρ τοι δειλὸς ἄρ' ἐφαινόμην[]

οὐδ' οἶός εἰμ' ἐγ<ώ> [ο]ῦ>τος οὐδ' οἶων ἄπο. [

ἐπ]ίσταμαί τοι τὸν φιλ<έω>]ν[τα] μὲν φ[ι]λεῖν[]

τὸ]ν δ' ἐχθρὸν ἐχθαίρειν τε [κα]ὶ **κακο] (15) 15 διάφορες γραφές W κακοστομέειν, κακοῖς δακεῖν,**

ρραφέειν ρροθέειν

μύ]ρμηξ. λόγωι γυν τ[ῶ]ιδ' ἀλη]θείη πάρ[α. @1

πό]λιν δὲ ταύτη[ν ...]α[... ἐ]πιστρέ[φ<εα>]ι> [

οὐ]τοι ποτ' ἄνδρες ἐξε[πόρθη]σαν, σὺ δ[ε]

ν]ῦν εἶλες αἰχμηῆ κα[ὶ μέγ' ἐ]ξήρ(ω) κ[λ]ῆρος.

κείνης ἄνασσε καὶ τ[υραν]νίην ἔχε· (20)

π[ο]λ[λοῖ]σ[ί] θ[η]ν[ν] ζ[η]λωτὸς ἀ[νθρ]ώπων ἔσ<εα>.”

**Page entretiens, 147-9 such poetry is to a considerable extent a transference of Epic formulas to a new metre. Modern words and idioms are quite freely woven in, but it is the Epic that sets the tone and, the blend is harmonious.

Bowie erotic narrative speaker a woman.

τετραμαίνω, ἀρπαλίζομαι όχι επικά

πράξεις... εγώ της απάντησα: 8 Γυναίκα, δεν πρέπει διόλου να φοβάσαι την κακιά φήμη που οι άνθρωποι διαδίδουν τετραμήνης, τετραμαίνω, τρέμω

δική μου έγνοια η νύχτα (ή: δική μου έγνοια είναι η καλή φήμη (εὐφρόνη: η καλή ώρα/φήμη kindly report G; ειδάλως ο West προτείνει νύκτα και υποστηρίζει τότε ερωτικό θέμα 118-20 Studies)

κάνε την καρδιά σου ευμενή (ἴλαος),

11 νομίζεις ότι έχω φτάσει σε τέτοιο βαθμό δυστυχίας; (ἀνολβή misery EH 319!!)

στ' αλήθεια σου φαίνομαι ότι είμαι άθλιος (base, δειλός≠ έσθλός) άνδρας.

δεν είμαι τέτοιος ούτε από τέτοια γενιά.

Ξέρω βέβαια (τοι) να αγαπώ τον φίλο

και να μισώ τον εχθρό, (ξέρω πώς να ανταποδίδω με αγάπη την αγάπη και το μίσος με μίσος G),

15 15 ίσως να συμπληρώσουμε : κακο[στομέειν, ρραφέειν, ρροθέειν

16 σαν μυρμήγκι (;). Υπάρχει αλήθεια (άληθειή) σε όσα σου λέγω (ή: είμαι λοιπόν εντελώς ειλικρινής).

17 Αυτή την πόλη όπου κινείσαι (έπιστρέφει, στην οποία περπατάς, επιστρωφάω είναι άλλος λυρικός θαμιστικός),

δεν την εκπόρθησαν ποτέ άνδρες, ενώ εσύ

τώρα την κατέλαβες με το δόρυ σου και μεγάλη φήμη/δόξα πήρες (έξήρω: έξαίρομαι, carry off for oneself, earn, ομηικό).

Εξουσίαζέ την (άνασσε κείνης) και κράτα την βασιλεία (τυραννίη= εξουσία, dominance)

στ' αλήθεια θα είσαι αντικείμενο φθόνου (ζηλωτός, πβ. 19 για πλούτη Γύγη ζήλος, αξιοζήλευτος) στους ανθρώπους. θην in truth, in very truth ειρωνικά (ομηρ.)

Clay 1986

Handley,

αππ.24

διαβάζουμε 1) για να δούμε μια περίπτωση πολύ αποσπασματικά σωζόμενου από πάπυρο κειμένου και 2) για να δούμε ότι σε ιάμβους ο Α. γράφει και όχι δηκτικά/επιθετικά αλλά σχεδόν ελεγειακής φύσης και γνωμολογικά. Εδώ το πρώτο πρόσωπο αποστρέφεται κάποιον φίλο που θαλασσοπορεί για εμπορία και φτάνει με μικρό καράβι σώος και αυτό είναι το σημαντικό και είναι σαν να ξαναγεννιέται μετά από την αγωνία. Σημασία της φιλίας.

(24.) {2⊗}2 []νηῖ σὺν σ[μ]ικρῆι μέγαν

πόντον περήσ]ας ἦλθες ἐκ Γορτυνίης

[]..οτητ.γ.πεστάθη [[ν]]

[]καὶ τόδ' ἀρπαλ[ί]ζομ[αι]

[κρ]ηγύης ἀφίκ[(5)

[]λμοισιν ἐξ[.....].ς

[]χειρα καὶ π[.]εστ[ά]θης

[]ουσας· φ[ο]ρτίων δέ μοι μέ[λ]ει

[]..ος εἶτ' ἀπόλετο

[]ν ἔστι μηχανή (10)
 [δ' ἄν ἄλ]λον οὔτιν' εὐροίμην ἐγώ
 [εἰ σ]ῆ κῦμ' ἄλως κατέκλυσεν
 ἦ]ν χερσὶν αἰχμητ<έω>ν ὕπο
 [ἦ]βην ἀγλ[α]ὴν ἀπ[ώ]λεσ[α]ς.
 νῦν δ']θεῖ καὶ σε θ<ε[ὸ>ς ἐρ]ρύσατο (15)
 []τ[.] κἀμὲ μουνωθέντ' ἰδ[.]
 []ν, ἐν ζόφωι δὲ κείμενο<σ>[
 [αὔτις]έ[ς] φά[ος κ]ατεστάθην.

με μικρό καράβι

διέσχισες μεγάλη θάλασσα και ήρθες από την Γορτυνίη (της Κρήτης μάλλον G)/

3; και είμαι χαρούμενος γι αυτό ἀρπαλίζομαι τότε be eager to receive, exact greedily

/ 5 έφτασες εδώ με καλό καράβι (;) (έτσι G); κρηγύης

/6;/7;/ (μήπως ο θεός έβαλε το χέρι πάνω σου και τώρα είσαι εδώ; W; a god held over you? G)

8 δεν με νοιάζει το φορτίο/ φορτίον (ΗΣίοδος)

9 είτε αν χάθηκε/

10 υπάρχει τρόπος μηχανή/

11 δεν θα έβρισκα άλλον/

12 αν (G); εσένα σε έπνιγε (κατέκλυσεν wash down, away, Πίνδ.) το κύμα της θάλασσας/

13 ή από χέρια πολεμιστών (αίχμητέων)/

14 έχανες την λαμπρή σου νιότη/

15 τώρα σε έσωσε ο θεός/

16 και εμένα άφησε μόνο (μουνωθέντα) /17 ξαπλωμένος στο σκοτάδι/ πάλι βγήκα στο φως της μέρας (ές φάος κατεστάθην).

25, ίδιος πάπυρος

(25.) {20}2 []τις ανθρώπου φύη,

ἀλλ' ἄλλος ἄλλωι κα]ρδίην ἰαίν]ε]τα]ι.

[]τ[.]μελησα[...]. σάθη

[]ε βουκόλωι Φαλ[...]ιωι.

τοῦτ' οὔτις ἄλλ]ος μάντις ἄλλ' ἐγώ<ε ἴ>πέ σοι· (5)

[] γάρ μοι Ζεὺς πατήρ Ὀλυμπίων

[ἔ]θηκε κάγαθόν μετ' ἀνδράσι

[οὐ]δ' ἄν Εὐρύμας διαψέγο[ι

(δεν υπάρχει ένα είδος) ανθρώπινης φύσης,

αλλά ο καθένας χαιρείται στην καρδιά του [ζεσταίνει την καρδιά του] με διαφορετικά πράγματα (ιαίνεται, warm, cheer, ομηρικό)

/3 μήπως: Ο Μελήσα[νδροσ] (;) χαιρείται με τη σάθη του (βλ. και 43.1, 82.4 membrum virile LSJ)/

4 για τον βοσκό Φαλ(άγγ)ιο/

5 όχι άλλος προφήτης [δεν υπήρχε άλλος προφήτης;] αλλά εγώ [είμαι αυτός που] είπα αυτό σε σένα/

γιατί ο Δίας, ο πατέρας των Ολύμπιων/ εμένα (W;G) έκανε αγαθό (άγαθόν) στους άνδρες /και ούτε ο Ευρύμας μπορεί να βρει ψεγάδι (διαψέγοι LSJ/ κακολογήσει)

Αρχή ποιήματος αφού ο πάπυρος έχει λεπτά σημάδια που δεν αφήνουν αρκετό χώρο για ένα τρίμετρο και έτσι ίσως έχουμε έναν τίτλο. Πιθανόν δύο άνδρες κατονομάζονται που βρίσκουν ερωτική ευχαρίστηση σε διαφορετικά μέρη του σώματός τους. Ίσως να μπαίνει και μία διαφορά ομοφυλοφιλικού και ετεροφυλικού έρωτα. Ο Ευρύμας ενοχλούσε τον Κάστορα με κακεντρεχείς κατηγορίες εναντίον του Πολυδεύκη (West 1974, 122).

Swift 2017, 162- χρησιμοποιεί μία **γνώμη** [όλοι οι άνθρωποι είναι διαφορετικοί] για να επικαλεστεί έτσι μια ανώτερη πηγή σοφίας και να την μεταδώσει σε ένα ευρύτερο κοινό. Μοιάζει με προοίμιο σε μια μεγαλύτερη αφήγηση που αναφέρεται στην ποικιλία της ανθρώπινης ζωής πιθανόν με κωμικό αποτέλεσμα. Αντί όμως να δώσει π.χ. από κάτι πιο σοβαρό π.χ. θεοί ή ήρωες, προτείνει χαμηλούς τύπους με πιθανόν σημαίνοντα αισχρά ονόματα. Υπάρχει bathos

26

(26.) πολ.[

νο.σ[.].[

φθ.....[.].[

χερσ.....[

ᾠναξ Ἄπολ [λον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους (5)

πήμαινε [καὶ σφας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις,

ἤμ<έα>ς δὲ .[

.]υτ....[

.]αι.υζαν[

..... δ' ἰδ[(10)

αμυ[.].[

Αφέντη Απόλλωνα και εσύ επίσης να καταστρέφεις τους ένοχους (αίτιους) και να τους ολλύεις όπως τους ολλύεις, αλλά εμάς... (πιθανόν δώσε μας άνθηση prosper us W)

έχουμε μια μαρτυρία από τον Λατίνο Μακρόβιο (Gerber) στα Σατουρνάλια για την ετυμολογία του Απόλλωνα ότι λέγεται έτσι επειδή «απολλύντα» τους ανθρώπους διότι σκοτώνει τους ζωντανούς όταν στέλνει μια pestis ως αποτέλεσμα υπερβολικού καύσωνα (intemperie caloris) όπως λέει ο Ευριπίδης στον Φαέθοντα και ο Αρχ. (και σώζει τους 2 τρίμετρους)

από το κριτικό υπόμνημα ας σχολιάσουμε ότι ο πάπυρος στον στ.6 παραδίδει πημαιν[ενώ ο Μακρόβιος σήμαινε (οπότε χρειάζεται διόρθωση του γνήσιου αρχιλόχειου).

30-31, 32 Montanari

(30.) ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο

ρόδοῆς τε καλὸν ἄνθος.

εἶχε κλωνάρι μυρτιάς και ευχαριστιόταν και ένα όμορφο λουλούδι τριανταφυλλιάς

MARTYRIA Ψευδο-Αμμώνιος ρόδον και ροδωνιά και ροδι διαφέρουν, ρόδον το λουλούδι, ροδωνιά ο τόπος και ροδι το φυτόν και έτσι λέγει ο Αρχ.

και σε σχόλ. Θεόκριτο 4.45 με γραφή μυρρίνης για τη θεοκρίτεια λέξη θαλλόν πᾶν τὸ τεθελὸς θαλλὸν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.

(31.) ἡ δὲ οἱ κόμη

ὄμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

και η κόμη της χυνόταν σε σκιά πάνω στους ὄμους της και στην πλάτη (πίσω)

MARTYRIA Συνέσιος εγκώμιον φαλάκρας (ὅτι η κόμη εἶναι αυτοφυές σκιάδιον και ο κάλλιστος των ποιητῶν Α. την επαινεί σε σώμα εταίρας)

μετάφρενον back

κατασκιάζω, overshadow, cover over. καλύπτω

(32.) διέξ τὸ μύρτον,

ακριβῶς μέσα ἀπὸ μια μυρτιά (μήπως μεταφορὰ για γυναικεία γεννητικά ὄργανα;G)

MARTYRIA Ετυμολογικὸ Γενικὸ λήμμα

διεξ με αιτ. διέκ, μέσα ἀπό...

ΤΡΟΧΑΪΚΑ ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ

(101.) ἐπτά γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,

χείλιοι φονῆές εἴμεν,

για επτά νεκρούς που πέσανε, που τους πιάσαμε (μάρπτω) στο τρέξιμο, χίλιοι φονιάδες είμαστε

* μάρπτω, πιάνω (ή με γεν. ή με δοτ.) ομηρικό ρήμα, **take hold, catch from**

MARTYRIA Πλούταρχος βιογραφία Γάλβα,

προσοχή οι κώδ. ἔχουν χίλιοι, η διόρθωση ἐπὶ το ιωνικότερον (το μέτρο δεν αλλάζει, το ι εἶναι μακρό).

Επίσης ἔσμεν οι κώδικες] διόρθωση Renner ἔμεν

102 ΘΑΣΟΣ/ΠΟΛΕΜΙΚΑ

(102.) Πανελλήνων οἴζυς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

ολη η μιζέρια των Ελλήνων ὀρμηξε στη Θάσο

οἴζυς, ιων. και τραγικὸ misery, woe LSJ

MARTYRIA ο Στράβων σχετικά με τη χρήση της λέξης Ἕλληνας, στον Απολλόδοωρο λέγεται ὅτι μόνον οι Θεσσαλοὶ ονομάζονται Ἕλληνες, ὅπως φαίνεται ἀπὸ την Ἰλιάδα Β 684, ἀλλὰ ο Ησίοδος και ο Αρχίλοχος ἤδη ἔλεγαν εν συνόλω ὅλους Ἕλληνες ἢ και Πανέλληνες, (η αναφορὰ του Ησίοδου ἀφορὰ τους μνηστήρες των θυγατέρων του ΠΡΟΪΤΟΥ που ἦταν μνηστήρες Πανέλληνες (Proetus (Προΐτος). ἀδελφός Ακρίσιου, γιοι του βασιλιά του ΑΡΓΟΥΣ Ἀβαντα και της Αγλαίας. Συνέχεια σε διαμάχη με τον ἀδελφὸ του για τη βασιλεία του Ἄργους (εκμαυλισμὸς της ἀνηψιάς του Δανάης), ἐξορία στη Λυκία παντρεύεται την Σθενέβοια ἐκεῖ και κάνει 3 κόρες και γιο τον Μεγαπένθη. Ο Προΐτος επιστρέφει με στρατὸ στο Ἄργους και τελικῶς γίνεται βασιλιάς της Τίρυνθας ὅπου με τη βοήθεια των Κυκλώπων κτίζει τα περίφημα τείχη της. Μετὰ ἔρχεται ἐκεῖ ο Βελλεροφώντης, τον ερωτεύεται η Σθενέβοια, σύζυγο Προΐτου και ἀπὸ Λυκία, και επειδὴ ἐκεῖνος δεν ἐνδίδει, η Σθενέβοια τον κατηγορεῖ για βιασμό, ἐκεῖνος γίνεται ἰκέτης και τελικῶς ο Προΐτος τον στέλνει στον πεθερὸ του Ἰοβάτη στη Λυκία με ἓνα πιττάκιον που περιείχε οδηγίες να τον σκοτώσει, ο Β. ἐπιβιώνει και τελικῶς παντρεύεται την ἀδελφὴ της Σθενέβοιας την Φιλονόη και η Σ. αυτοκτονεῖ. Οι 3 κόρες Προϊτίδες εἶναι μαινόμενες και για τους θεραπεύσει ο Προΐτος πρέπει να δώσει τα 2/3 του βασιλείου του και τελικῶς ἀνταλλάσσει την βασιλεία με Περσέα που εἶχε κατὰ λάθος σκοτώσει τον παππὸ του Ακρίσιο και δεν ἤθελε να πάρει το βασίλειο του Ἄργους.

105, ΓΛΑΥΚΟΣ (ο Γλ. πάλι σε απ. 96 δεν το ἔχουμε βλ. και Τ1 σ.15 Gerber για ἐπιγραφή Θάσου, τέλη 7^{ου}, και απ.15, 48.7 το εἶδαμε, 117 πάλι και τροχ.131.1 το ἔχουμε)

(105.) Γλαῦχ', ὄρα· βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταρασσεται

πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρ<έω>ν ὄρθον ἴσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος, κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

Γλαύκε, δεξ, πως από τα κύματα ταραζεται βαθιά η θάλασσα, γύρω από τα υψώματα του Γυρέα στέκεται ὄρθιο το σύννεφο, σημάδι κακοκαιρίας, και ο φόβος με συναντά (κιχάνει, reach, φτάνω) αναπάντεχα.

*Γυρεΐς, είτε το ακρωτήρι στην Τήνο είτε μια μυθική αναφορά στους βράχους όπου ο Αΐας Λοκρός σκοτώθηκε Οδ.δ 500κ.ε.

ἀελπίτη, unexpectedly, απροσδόκητα.

MARTYRIA Ηράκλειτος *Ομηρικοί αλληγορίες*, να διαβάσουμε ότι η λέξη αλληγορία προέρχεται από το ότι είναι ο τρόπος αγορεύων άλλα, ενώ σημαίνει άλλα, έτσι ο Αρχ. «πιασμένος στα θρακικά δεινά παρομοιάζει τον πόλεμο με θαλάσσια τρικυμία», λέγοντας...

D'Alessio 2009/2020, 190: επιγραφές Γλαύκος γιος Λεπτίνη ιστορικό στη Θάσο του 7^{ου} αι. π.Χ. τα δεικτικά σημάδια δημιουργούν φανταστικά περιεχόμενα ίσως και μεταφορικά ή και αλληγορικά (π.χ. αλληγορίας στην αρχαία πηγή τους). κίνδυνοι πολέμου συγκρίνονται με καταιγίδα. πβ. Αλκαίος. (μτφρ. Κοίτα Γλαύκε, κύματα ήδη ταραζουν βαθιά τη θάλασσα, και σύννεφο ορθώνεται γύρω από τις κορυφές των Γυρέων, σημάδι κακοκαιρίας· κι από το απροσδόκητο καταφτάνει φόβος.)

107 ΣΕΙΡΙΟΣ ΚΑΙΕΙ

(107.) ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καθαυανεῖ
ὄξυς ἐλλάμπων·

προσδοκῶ πολλούς από αυτούς ο Σείριος θα τους ξηράνει (καθαυαίνω καταυαίνω wither up) εντελῶς λάμποντας με ένταση (ἐλλάμπω, shine LSJ)

MARTYRIA Πλούταρχος συμποσιακά προβλήματα γιατί το κρέας (το σώμα, το πτώμα) σαπίζει (σῆπεται) περισσότερο κάτω από τη σελήνη παρά κάτω από τον ήλιο! Οπου Σείριος θεωρείται λανθασμένα από τον Πλούταρχο ότι είναι ο ήλιος (εδῶ πρβ. με μαρτυρία Ησύχιου (βλ. West), αλλά μάλλον ο πιο φωτεινός αστερισμός του Canis, του Κυνός. Να αναφερθεί η αναφορά σε Ησίοδου *ΕΗ* για Σείριο και άνδρες το καλοκαίρι.

108 ΗΦΑΙΣΤΟΣ

(108.) κλῦθ' ἄναξ Ἥφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνομένωι
ἴλαος γεν<έω> (γενεῶν codd. corr. Fick), χαρίζ<εω> δ' οἶά περ χαρίζεται,

Άκουσε ἄρχοντα Ἥφαιστε, γίνε μου που σε ικετεύω (που πέφτω στα γόνατά σου) ευμενής σύμμαχος και κάνε μου την χάρη, που κάνεις γουνοῦμαι το βασικό ρήμα για ικεσία

Page 155 ὄχι το σύμμαχος ομηρ. το άλλο ὄλο παραδοσιακό γουνούμενος, ἴλαος γένεω

MARTYRIA Πλούταρχος *πῶς δεῖ τῶν ποιητῶν ἀκούειν*, εδῶ λέγει ότι οι ποιητές ἄλλοτε επικαλούνται τα ονόματα θεῶν εννοώντας τις δυνάμεις τους, ἄλλοτε ὅπως εδῶ ο Αρχ. επικαλούνται τον ἴδιον τον θεό. Ενώ στο απ. 9 αναφέρεται στη φωτιά και λέει Ηφαιστος.

(109.) <ῶ> λιπερνήτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
ρήματα. @1

Αποροι πολίτες, ακούστε τα λόγια μου

λιπερνής πολύ δύσκολο, Hummel *Philologus* 141, 1997, 145-8: λιπο- και ἔρνος βλαστάρι με την έννοια του τέκνον, δηλ. αυτοί που τους λείπουν οι απόγονοι και συνεπῶς είναι δυστυχεῖς. δηλώνεται η πτωχοποίηση, η περιθωροποίηση ή κοινωνική απομόνωση.

MARTYRIA Ο σχολ. στον Αριστοφ. *Ειρήνη* 603-4 όπου απαντά μία πολύ παρόμοια αποστροφή σε ως *σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε/ρήματ' ...* Το αριστοφάνειο *σοφώτατοι* προφανῶς είναι παρανόηση του *λιπερνήτες*.

Επίσης αυτά τα μιμήθηκε και ο Κρατίνος στην *Πυτίνη* απ. 211 *PCG* κατά λέξη του Αρχίλοχου όπου και απ. 203 για ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἄν τέκοι σοφόν (πβ. Αρχ. 120 ὡς Διονύσου ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος/ οἶδα διθύραμβον οἶφω συγκεραυνωθεὶς φρένας). Τον Κρατῖνο τον εἶχε προηγουμένως παρουσιάσει ὡς γέρο ποιητὴ στους *Ιππῆς* 526-36 ο Αριστοφάνης και ο Κρατίνος ἀπάντησε δυναμικά με την *Πυτίνη* (Hawkins 2008, 103-108 που βρίσκει αρχιλόχειες απηχήσεις στην *Πυτίνη*).

- ✓ ΑΡΑ σχέση με την αττική κωμωδία, επίδραση του Αρχ.
- ✓ Επίσης εδώ μπορούμε να παρατηρήσουμε την λειτουργία του iamboγράφου να απευθύνεται στο κοινό αίσθημα, να ἔχει μία αποστολή κοινωνικού προβληματισμού. Πολῖται μόνον εδώ. Πόλις ναι.
- ✓ Gerber μήπως μια προτροπή για μετανάστευση στη Θάσο;
- ✓ Clay 2004 για σύνδεση και με την επιγραφή του Μνησιέπου (ειδικά το διονυσιακό απ. 251 με εισαγωγή διονυσιακής λατρείας στην Πάρο και αρχική αντίδραση Παρίων που δεν τους αρέσει, το βρίσκουν *ιαμβικώτερον*, εξορίζουν ποιητή και για αυτό τιμωρούνται με ανικανότητα και Δελφοί υποδεικνύουν τις τιμές προς Αρχ. ὡς θεράποντα Μουσών) . Ο Hawkins 2008, 108- συμφωνεί και περαιτέρω προτείνει σύνδεση και με το απ. 392 *PCG* του κωμικού Ευπόλιδος (το κοινό προτιμά τους ξένους ποιητές που θεωρεῖ σοφούς σε αντίθεση με ντόπιους) επειδή όλα παρουσιάζουν μια διαμάχη μεταξύ γενεών (111). Ερμηνεύει το απ. 109 ὡς υπεράσπιση μιας παρεξηγημένης ποιητικής. Ο Η. ερμηνεύει την ιστορία στην επιγραφή του Μνησιέπου ὡς εξής: ο Λυκάμβης με Τελεσικλή πάνε στους Δελφούς, ο Λ. ἔχει υποσχεθεῖ την κόρη του, αλλά η σοκαριστική παρουσίαση του iambo του Αρχ. τον οδηγεί να διαλύσει τη συμφωνία. και ἄρα ἦταν πρωτεργάτης στην αντίθεση κατά του διονυσιακού τρόπου του Αρχίλοχου. (ἔτσι και η κοροϊδία του αετού προς την αλεπού/Αρχίλοχο ερμηνεύεται ὡς πολύ iambyc!! 112 κ.εξ.). Ἐτσι αυτή η κρίση εἶναι ταυτόχρονα και ηθική και αισθητική since being 'too iambic' implies a normative, acceptable mode. Με την επαναφορά του κύρους του Αρχ. ο Λυκ. περιθωριοποιείται (112) ο Αρχ. γίνεται δυνατός και ο Λυκ. ἔχει και το ὄνομα του λύκου, του lone wolf by the power of Archilochean iambos.

110 ΑΡΗΣ/ΠΟΛΕΜΙΚΑ

(110.) †ἔρξω· ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

θα κάνω (;) γιατί στ' αλήθεια ο Άρης είναι κοινός (impartial G= αμερόληπτος) για τους ανθρώπους.

- ✓ μήπως ο τύπος του ονόματος Ἐρξίων; Bergk. Υπάρχει ἕνας Ἐρξίης στα απ.88 (δεν τα ἔχουμε) (τροχ.τετράμετρο) και στο 89.28.
- ✓ ΜΑΡΤΥΡΙΑ Κλήμης Αλεξανδρεὺς Στρωματείς
- ✓ Fowler 22 *Il.*18.309 ξυνὸς Ἐνυάλιος καί τε κτανέοντα κατέκτα (ο Κλήμης τα παραθέτει ὡς αρχιλόχειες μιμήσεις)

114, ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΡΙΤΙΚΗ

(114.) οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον

οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,

ἀλλὰ μοι μικρὸς τις εἶη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν

ροϊκός, ἀσφαλῆ βεβηκὼς ποσσὶ, καρδίης πλέως.

144 ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ, ΣΤΟ «ΑΝΟΥΣΙΟ ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ» (Carey) ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ, ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΔΙΑΣΗΜΑ ΧΩΡΙΑ.

μτφρ. Carey από τόμο Budelmann 2009/2020, 240. Ο C. δεν αποκλείει να εἶναι και κριτική για ευρύτερα κοινωνικά και ηθικά ζητήματα.

δεν μου αρέσει ο μεγαλόσωμος στρατηγός ούτε εκείνος που στέκεται με ανοιχτά τα πόδια ούτε ο περήφανος για τις μπούκλες του ούτε κι ο καλοξυρισμένος. Όχι, ας είναι ο δικός μου ένας κοντός και στραβοκάνης στην εμφάνιση, που στέκεται γερά στα πόδια του, καρδιά γεμάτος.

διαπλίσσομαι, stand or walk with the legs apart

γαῦρος, γαυρόομαι, γαυριάω, γαυρούμενος τινι, καυχίεμαι για κάτι

ὑπεξυρημένος, πβ. για πίθηκο ὑποξυράω, κόβω μαλλιά ή γένη

ροικός στραβοκάνης

καρδίας πλέως, το πιο βασικό στο τέλος

MARTYRIA Δίων Χρυσόστομος στους *Λόγους* του το μαρτυρεί παρουσιάζοντας μια παράφρασή του. Και διάφοροι άλλοι.

Page 158f αν και το θέμα είναι μια επέκταση του ομηρ. π.χ. για Τυδέα ή του Ίρου.

115

(115.) νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεωφίλου δ' ἐπικρατεῖν,
Λεωφίλωι δὲ πάντα κείται, Λεώφιλον δ' ἴακουε.

τώρα ο Λεώφιλος είναι αρχηγός, ο Λ. θα γίνει βασιλιάς, στον Λ. εξαρτώνται όλα, τον Λ. άκουγε (; λόγω δύσκολου χωρίου άμετρο).

- ✓ 1. Πολύπτωτο Αναμένεται και η κλητική αλλά δεν μπορούμε να την αποκαταστήσουμε έτσι που μας παραδίδεται. Αντίθετα ονομαστ.γεν, δοτ., αιτ. Στο π.χ. του Ηρωδιανού με τον Κλεοχάρη στον Δημοσθένη η σειρά είναι ονομ. γεν.δοτ., αιτ. και κλητική!
- ✓ 2. MARTYRIA Ηρωδιανός, για τα σχήματα λόγου, μαζί με το πολύπτωτο του Ανακρέοντα. 5 Page Κλεοβούλου μὲν ἔγωγ' ἔρέω,
- ✓ Κλεοβούλωι δ' ἐπιμαίνομαι,
- ✓ Κλεόβουλον δὲ διοσκέω

122 ΕΚΛΕΙΨΗ ΗΛΙΟΥ (βλ. απ.19 για ομιλητή: ποιῆ τον ΠΑΤΕΡΑ λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς, 648 π.Χ.)

⊗

“*χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσαμβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος*”

ἡλίου Ἰλάμποντος, λυγρόντ' δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 5 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίνεται
 ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορέων θαυμαζέτω
 μηδ' εἰδὲν δελφίσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
 ἐνάλιον, καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
 φίλτερ' ἠπειρίου γένηται, τοῖσι δ' ὑλέειν ὄρος.
 10 Ἀρχηνακτίδης
]ητου πάϊς[
]τυθη γάμωι[
]..αἰνε..[
]νεῖν·
 15]
 ἀν]δράσιν·
].[].[]

μφρ. Knox 181 (Βουτιερίδη) κανένα πράγμα ἀνέλπιστο δεν εἶναι, οὔτε ἀν κανένας κάνει ὄρκο ὅτι δεν ἔγινε, μηδὲ παράξενο εἶναι, μὴ κ' ὁ πατέρας τῶν θεῶν, ὁ Δίας, στο μεσημέρι ἔφερε νύχτα, ἀφοῦ ἔκρυψε τὸ φῶς τοῦ λαμπεροῦ ἡλίου καὶ φόβος ἦρθε φοβερός στους ἀνθρώπους. ἀπὸ ἐδῶ καὶ στο ἐξῆς ὅλα εἶναι πιστευτὰ καὶ ὅλα ἀνέλπιστα (δηλ. πιθανὰ νὰ γίνουιν). Κανεὶς ἀπὸ μας ἀς μὴν ἐκπλαγεί σε ὅ,τιδήποτε θα δεῖ, οὔτε ἀν τα θηρία ἀνταλλάξουν τὸ θαλάσσιο χῶρο ἐκεῖ ὅπου βρίσκονται τα δελφίνια. καὶ τα ηχηρὰ κύματα τῆς θάλασσης τους γίνουιν πιο ἀγαπητὰ ἀπὸ τὴ στεριά, καὶ σε ἐκεῖνα (τα δελφίνια) ἀρέσει τὸ (δασωμένο ὑλέειν) βουνό. Ἢδὴ βλέπουμε ὅτι ὁ γιος τοῦ Ἀρχήνακτα [μῆκε] στο γάμο.

[ἀκολουθοῦν ἄλλοι 5 στίχοι στον πάπυρο ἀλλὰ μόνον ἀν]δράσι μπορεῖ νὰ μεταφραστεῖ]

- ✓ ΜΑΡΤΥΡΙΑ Στοβαίος. Ὁ Ἀριστοτ. (Ρητ. 1418β23ff) λέει ὅτι ἐδῶ παρουσιάζεται ἕνας πατέρας (μᾶλλον χωρὶς ὄνομα) μιλά γιὰ τὴν κόρη τοῦ ὡς παράδειγμα ψόγου. Dover 1964, 111 πιθανόν καὶ ἀρχὴ ποιήματος.
- ✓ Page 157 ἐδῶ πολλὰ μοντέρνα, χρῆμα, γεν. ἀπόλυτος, τὸ θέμα τοῦ ἀδύνατου, ἀπόμοτον, θαυμάσιον, one has the impression that the style of the cretic poems is beginning to set itself free from the control of its parent and guardians, the Epic tradition! 158
- ✓ ἄελπτον, ἀναπάντεχο, τὸ εἶδαμε ὡς ἀελπτή στο 105
- ✓ ἀπόμοτον declared impossible on oath, ἐδῶ καὶ σε Σοφοκλή Ἀντιγ.388
- ✓ μεσαμβρή διόρ. Hoffmann, μεσημβρή (codd, LSJ)
- ✓ West διάφορες γραφές.
- ✓ ἐπίελπος, to be hoped or expected from now on men can believe and expect anything G
- ✓ 6 , ὑμέων διόρθ.
- ✓ θῆρες θῆρ θηρός beast of prey esp. lion; animals. fortasse θῶες W (θῶς, θωός, ὀμηρ. τσακάλι)
- ✓ νομός βοσκοτόπι καὶ γενικά τροφή (νέμω)
- ✓ φίλτερος ἀνώμαλο συγκρ. φίλος, ὀμηρ.
- ✓ 9 ὑλέειν Lobel, ἠδὲ ἦν Στοβ.
- ✓ Ἀρχηνακτίδης ἴσως ὁ ἀνδρας στον ὁποῖον ὁ Λ. δίνει Νεοβούλη μετὰ τὴν ἀθέτηση ὄρκου. Ἀκόμη 5 στίχοι στον πάπυρο ἀλλὰ μόνον ἀνδράσι μπορεῖ νὰ μεταφραστεῖ.

Carey 2009/2020, 237

Swift 2017 συνειδητὴ διαστροφή καὶ παρωδία ἀπὸ τον Ἀρχίλοχο τῶν παραδοσιακῶν στρατηγικῶν γιὰ νὰ ἀναδειχθεῖ ἡ ἀνωτερότητα τοῦ ποιητικοῦ λόγου ἢ ἡ αὐθεντία τῆς σοφίας ἢ οἱ ρητορικὲς τεχνικὲς ποῦ

κάνουν κάτι πειστικό. Το απ. 122 έχει φυσικά κωμικό αποτέλεσμα αλλά αυτή η διαστροφή συμβαίνει και σε σοβαρά ποιήματά του. με τον τρόπο αυτό ο Αρχ. δείχνει το δικό του status ως αφηγητή και

128 ΘΥΜΟΣ, ΡΥΣΜΟΣ

(128.) θυμέ, θύμ', ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
‡ἀναδευ δυσμενῶν‡ δ' ἀλέξ<εο> προσβαλῶν ἐναντίον
στέρνον ‡ἐνδοκοισιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
ἀσφαλ<έω>ς· καὶ μήτε νικ<έω>ν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μηδὲ νικηθεῖς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρεο, (5)
ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην, γίνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

Καρδιά μου καρδιά μου, που ανακατεύεσαι από ἐγνοιες που δεν ἔχουν θεραπεία, ...σῆκω (;) και υπεράσπισε τον εαυτό σου, προτείνοντας το στήθος σου ενάντια στους εχθρούς σου (;) που είναι σε ενέδρα (;) και να σταθείς με σταθερότητα και αν νικήσεις να μην χαίρεσαι ανοικτά και αν νικηθείς να μην πέσεις στο σπίτι μέσα και θρηνείς, αλλά να χαίρεσαι με τα ευχάριστα και να στενοχωριέσαι με τις συμφορές όχι πολύ, και να ξέρεις ποιος ρυθμός κατέχει τους ανθρώπους.

Page 156f., Griffith 2009/2020, 141 να επιδεικνύει κανείς μετριοπάθεια και να φέρεται συνετά ιδίως όταν όλα πάνε καλά. Η φράση μὴ λίην θυμίζει το δελφικό μηδὲν ἄγαν τίποτε υπερβολικά και η ἔκφραση να γνωρίσεις το νόμο (ρυθμό) το επίσης δελφικό γνῶθι σεαυτόν.

κυκάομαι (κυκάω τι τι= ανακατεύω κάτι αιτ.,). ομηρ. μόνον παθητ. to be confounded, panic-stricken

- ✓ 2 ἄνα σύ Pfeiffer 1929, ἄνεχε Grotius μένων δε Bergk
- ✓ 3 ἐνδοκος στον Ησύχ. η ενέδρα, δοκῆσιν possis Bergk, ἐν δοκῆ ἐν ἐπιβουλή , δόκαι ἐνέδρα, παρατηρήσεις,] λόχοισι Klinger
- ✓ ἀμφάδην= ἀμφαδόν publicly
- ✓ χαρτοῖσι, χαρτός, χαίρω causing delight, welcome,
- ✓ ἀσχαλάω (μόνο ενεστώς) to be distressed εδώ με δοτ. (και ἀσχάλλω ἀπαξ ομηρ. Οδ. β 193), δεύτερο.α βραχύ.
- ✓ γιν- γίγν- κώδ.
- ✓ μὴ λίην ομηρικό
- ✓ Από Στοβαίο
- ✓ και από Διονύσιο Αλικ. σχετικά με παρατηρήσεις για ίαμβο και τροχαίο (το διαβάζουμε σύντομα).
- ✓ Fowler 24 βλ. Οδύσσεια 20.18κ.εξ.) αλλά η αποστροφή εις εαυτόν δεν είναι αναγκαστικά μίμηση του Ομήρου, είναι σύνηθες και αλλού π.χ. Leo, Schadewaldt. Βλ. Θεόγγις 1029-1034 κοντά στον Αρχίλοχο μαζί με μέτρο λύπης. Η υπομονή είναι επίσης κοινός τόπος βλ. απ.13.